

PALÁST

„Kívánom, hogy a liturgia mindnyájunk számára az imádság iskolájává váljon.” (Ferenc pápa)

Meghalva föltámadni

Néhány hónapja figyeltem föl egy érdekes jelenségre a hétfő esti szentségimádások alkalmával. Mivel a miséző oltárra kihelyezett monstrancia (úrmutató) szentély felőli oldala kevésbé díszített, s közelebb is vagyok az oltáriszentségi Jézushoz, mint a padban térdelők, izgalmas tükröződést észlelek: a főoltáron lévő megvilágított feszület képe épp a Szentostyát védő üvegfelületen verődik vissza. Ilyenkor mindig arra a felfoghatatlan és kimeríthetetlen Titokra gondolok, hogy az Oltáriszentségben a teljes Krisztus van jelen a maga emberségével és istenségével: aki szenvedett, meghalt, de föltámadt értünk. Ő maga a földbe hullott búzaszem, aki csak a halált vállalva támadhatott föl, s így általunk, velünk és bennünk szeretne termést hozni.

Az evangéliumok szenvedéstörténetei már elővételezik Jézus megváltó tettét, akinek halála bűnbocsánatot szerez számunkra, mert elfogadja, hogy bűnösök között, üldözöttként imádkozva haljon meg. Az utolsó vacsorán, az első ünnepélyes Eucharisztia alkalmával Jézus a bűnös, hatalomért versengő apostoloknak osztja ki testét és véré, igaz, olyan bűnösöknek, akik a maguk módján mégis kitarítottak mellette és szeretik őt. Ez az asztalközösség folytatódik Jézus feltámadása után is. Az evangéliumok és az Aposto-

lok Cselekedetei leírásai tanúsítják, hogy az apostolok valóban ettek és ittak a feltámadt Úrral, sőt, nemcsak a tizenegy részesedik a feltámadt Jézussal való asztalközösségben, hanem az Emmauszba tartó két tanítvány is. Ez a csodálatosan megszerkesztett, gazdag tartalmú történet jelzi az egyház ősi hitét: minden Eucharisztia-ünnepségben a meghalt, de feltámadt Úr jön el hozzánk, aki igéjében és a kenyértörésben kinyilvánítja teljes önmagát. Ezért az Egyház Eucharisztiaja nemcsak Jézus áldozati halálára való szentségi emlékezés, hanem közös étkezés is a föltámadt Úrral. A Föltámadottal való boldog asztalközösség annak gyümölcse, hogy Ő velünk, bűnösökkel a halálban teljes közösséget vállalt. Az Úr feltámadása óta minden szentmise annak az öröktől fogva megterített asztalnak az

elővételezése, melynél a dicsőséges Krisztus önmagát szolgálja fel nekünk.

Jézus halálának és feltámadásának egysége a szentmise szövegeiben kezdettől fogva megjelenik. A legszebben talán abban a mondatban, melyben húsvéti hittel imádkozzuk az átváltoztatás után: „Halálodat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz.”

Zoltán atya

„Az Úr Jézus elárultatásának éjszakáján (1Kor 11,23) alapította testének és vérenek eucharisztikus áldozatát. Az Eucharisztia ugyanis elválaszthatatlanul kapcsolódik az Úr szenvedéséhez és halálához. Nem pusztá emlékezete, hanem szentségi megjelenítése mindkettőnek. Az Egyház az Eucharisztiaát nem úgy kapta Urától, Krisztustól, mint egyet a többi ajándékok között, még ha a legértékesebbet is, hanem mint „az” ajándékot, mert Krisztus önmagát, saját személyét a maga szent emberségében, és egész üdvözítő művét adja benne. Amikor az Egyház az Eucharisztiaát, Ura halálának és föltámadásának emlékezetét ünnepli, az üdvösség e központi eseménye valóságosan megjelenik. Így minden egyes hívó részt vehet benne és részesedhet kimeríthetetlen gyümölcseiből. Ez az a hit, melyből a keresztény nemzedékek éltek évszázadokon át. Mi többet tehetett volna értünk Jézus? Az Eucharisztiaában valóban „mindvégig” és mértéket nem ismerő szeretettel szeret minket (vö. Jn 13,1).”

(II. János Pál: Ecclesia de Eucharistia 11.)

Ezen az oldalon több részben szeretnénk felidézni, hogy mit is jelentett az országnak, a világnak az 1938-as budapesti XXXIV. Eucharisztikus Kongresszus. Emlékét felelevenítve reméljük, hogy a résztvevők lelkében újra lángra lobban a nyolcvan éve meggyújtott mécses. (II. rész)

A magyar nép lelki megújulásának kezdete a huszadik század elején Prohászka Ottokár püspök nevéhez fűződik. Hamarosan mások is felsorakoztak mellette, mint pl. Glattfelder Gyula csanádi püspök és Bangha Béla S.J. a papság köréből. A papnevelés mélyszántó munkába kezd, hitbuzgalmi egyesületek vernek gyökeret.

Bangha Béla már 1927-ben sürgette, hogy 1930-ban, a Szent Imre-évben Budapest legyen a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus székhelye., bár jól tudta, hogy más katolikus országok is igyekeznek megszerezni a rendezés jogát. De Chernoch János prímás, „esztergomi érsek beteges, öreg ember, nincs ereje a komoly bevetést igénylő terv kezdeményezésére. 1928-ban csak Nemzeti Eucharisztikus Kongresszust tartottak. Serédi Jusztinián, az új prímás-érsek azonban hamarosan magáévá teszi a gondolatot, s az 1929. március 13-án tartott püspökkari értekezlet „nagy örömmel teszi magáévá a tervet... 1938-ban Szent István halálának 900-éves évfordulója lesz, a kongresszus ez évre volna kérendő.”

A végső döntést a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Állandó Bizottságának ajánlására a Szentszék hozza meg mind az egyes kongresszusok helyére, mind pedig a központi témájára vonatkozóan. 1936 novemberében adta meg **XI. Pius pápa** a végső beleegyezést, hogy a XXXIV. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust Budapesten tarthassák.

Zarándoklatra indul a NEK missziós keresztje

A 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészítéseként az Esztergomban található Missziós Kereszt útnak indult a Kárpát-medencében, hogy bejárja a katolikus egyházmegyéket. Első állomása a Nyíregyházi Egyházmegyében volt.

A keresztet, mely egy három métert meghaladó tölgyfakereszt - motívumkincsével a honfoglalás korát idéző - bronz borítással, 2007-re a Budapesti Városmisszióra készítették. Tíz évvel később a Vatikánba is eljutott a magyar katolikus püspökök ad limina látogatása során, s ott Ferenc pápa megáldotta a Missziós Keresztet, mely tavasszal indul el országjáró és határon túli körútjára. Március 2-án Máriapócszon kezdődött körútja.

A kereszt különlegessége, hogy a Szent Kereszt egy darabját és további tizenhét ereklyét is elhelyeztek benne, s ezzel a magyar szentek egyedülálló ereklyetartójává is vált.

A Nemzeti Eucharisztikus Bizottság nyíregyházi egyházmegyei felelőse dr. Verdes Miklós így ír a kereszt és az eucharisztia összekapcsolódásáról:

"Kereszt által lett az egész világ öröme!... Amikor szentáldozáshoz járulunk, akkor igent mondunk a keresztre, Krisztusra, átéljük azt a békét adó valóságot, hogy ő velünk van minden nap, s megvalljuk hitünket, hogy e táplálék által nekünk örök életet ad, örök életünk van. Közelítsünk hát bizalommal a kereszt felé, mint Mózes korában a rézkígyóra tekintettek hittal a zsidók, s keressük éhezve-szomjazva a találkozást az Eucharishtiában szüntelen közelítő, bennünket váró Krisztussal. »Az ajtónál állok és zörgetek.« - Nekem szól, engem hív Krisztus."

Amint a máriapócsi kegykép körútja, a Missziós Kereszt útja is alkalom lehet a zarándoklatra, a húsvéti gyónásra, a szertartásokba való aktív bekapcsolódásokra.

A SZENTMISE (IV. RÉSZ)- DICSŐSÉG (GLORIA)

Ez az írás azt a célt szolgálja, hogy segítsünk mindenkit a szentmise és egyéb liturgikus alkalmakon való elmélyült, tudatos és tevékeny részvételre. Sokan Istent kereső lélekkel jönnek a templomba, és már kész liturgiát tapasztalnak. Talán sokan nem tudják, mit miért teszünk, pedig mindennek tartalma van. Vannak gesztusaink, amelyek automatikusak, vagy amelyeket utánozunk anélkül, hogy a mélyebb jelentését ismernénk. Ezek megismeréséhez szeretnénk segítséget nyújtani.

A Kyrie inkább hívó szózat, mint imádság, a Gloria viszont kezdettől fogva himnikus ének. E jellegének megfelelő az ünnepi ének a nép és a kórus együttesében vagy változásában, mint az egyszerű imádkozás. A Gloria mint Istent dicséző

magasztalás és Krisztusnak szóló hódolat azt fejezi ki: azért gyűltünk egybe, hogy Istent mindig újra dicsőítsük.

A Gloria, mint a keresztény himnusköltészet korábbi szakaszának felbecsülhetetlen öröksége, a római liturgia történetében már a 6. század előtt utat talált a vasárnapi és ünnepnap misékbe, bár először csak akkor, amikor a pápa misézett.

A mai liturgiában Dicsőség van vasárnapokon (kivéve adventet és nagyböjtöt), továbbá főünnepken és ünnepeken, valamint ünnepélyesebb alkalmakkor. A Dicsőséget kezdheti a pap vagy a kántor (énekesek), de kezdheti egyszerre az egész közösség is.

Összeállította: Sz. Tamás

SZÁMOMRA AZ EUCHARISZTIA ...

Gyerekkoromtól kezdve mindig hittem, hogy az Oltáriszentségben Jézus van jelen testével és vérével. Sőt, az utóbbi húsz évben szinte naponta mentem misére. A szentáldozás adott erőt a szenvedések elviseléséhez. Olyan ez számomra, mint a mindennapi kenyérem, s a mindennapi italom. Ezért örülök annak, hogy katolikus vagyok.

Csáki Árpádné Marika

Titokzatosan igazgatsz

Urunk! Titokzatosan igazgatsz mindenütt,

és mindenhol el vagy rejtve.

Jelen vagy a magasban

és a magasság nem érez téged.

Ott vagy a mélységben,

és az nem fogja körül lényedet.

Közel vagy és mégis távol.

Ki ér el hozzád?

A kutató lélek minden érzésével sem képes erre.

Csak a hit közelít meg téged,

csak a szeretet,

csak az imádság.

(Szent Efrém)

Emberek és istenek

„A film a 90-es években játszódik egy kis algériai hegyi faluban. Nyolc francia trappista szerzetes él itt együtt a helyi muszlimokkal, egészen addig békeességben, míg fundamentalista szélsőségesek meg nem támadják a falut...”

Erről a 122 perces megrázó filmről csupán ennyit ír a média. A hatása a lelkekre ennél 122-szer több. Minden perce elgondolkodtató. Ezért néztük meg nagybőjt 2. vasárnapján közösen a plébánián.

Ha nem vesszük figyelembe a film előtti néhány perces ismertetőt, akkor arra gondolunk, milyen békés, nyugodt életet él ez a hét szerzetes hazájától oly távol. Igaz, egy kontinens választja el őket a megszokott kultúrájuktól, de nagy nyugalommal végzik mindennapi kis munkájukat. Egyikük, aki gyógyít, nagyon közel kerül az ottani emberekhez, látja testi és lelki bajaikat. Szívesen meghallgatja őket, orvosolja a lelküket is. A másik - a vezetőjük - hobbija és napi tevékenysége többek között a kertészkedés. Nagy-nagy gonddal fordul az üvegházában cseperedő növényeihez. Ha összetörnek az üveg, kijavítja, helyrehozza a kis „kertjét”. Ő a növények „tudora”.

Ám egy napon mindannyiukat elgondolkodtatja az a kérdés, hogy maradjanak-e a terrorizmustól és a korrump kormányhadseregtől fenyegetett országban, vagy a megváltozott, kemény politikai helyzet miatt hazatérjenek Franciaországba!? Kezdetben nem tudnak dönteni. Érdekes volt szemlélni vívódásukat. Kevesen döntöttek azonnal, hogy nekik bármi is történik, itt a helyük! Mégis mindannyian a maradást választ-

tották, nem véletlenül. A végén megérkezik a nyolcadik rendtársuk is, akit nagy szeretettel fogadnak. Ő és egy idős szerzetes életben maradása is igen emberi volt.

A filmkészítők nagy hangsúlyt fektettek a zenére is. Számomra szinte az első percben feltűnt a szerzetesek gyönyörű éneke, az Istent dicsőítő imájuk. Magasztos volt, szinte a fellegekbe repítették a nézőket. A többször ismétlődő dallamok a taizéi énekeket juttatták eszünkbe. A végén a hallgatók is együtt dúdolhatták a fülbemászó ütemeket. A film utolsó aktusai moll hangnemben csendültek fel, siratva a vértanúkat, akik életüket adták a hitükért, de az utolsó akkordok átcsaptak dűrba, ami a reménységet sugározta felénk, mert hisszük a feltámadást, az örök életet. Nem hagyhatók figyelmen kívül a filmben ábrázolt kontaszatok: a rendező a finom dallamokkal, a csennel a szerzetesi életet ábrázolta, míg a hirtelen ránk zúduló zajjal a katonák brutalitását, az agressziót, ami igen távol állt ettől a kis közösségtől.

És végül egy idézet Christian de Chergé, a vértanúságot vállaló trappista szerzetesek előjárójának spirituális végrendeletéből: „Ha egy nap megtörténik velem - és talán épp ma -, hogy a terrorizmus áldozatául esem, amely szemlátomást minden Algériában élő külföldit el akar nyelni, szeretném, ha a közösségem, az egyházam, a családom emlékezne arra, hogy életemet Istennek és ennek az országnak adtam.” Húsvétra készülve, de utána is mindenkinek ajánlom megtekinteni ezt a szívét-lelket feltöltő filmet.

Hajdúné Siket Márta

A passiójáték margójára

Az idén engem ért a megtiszteltetés, azaz Zoltán atya megkeresése, hogy felkérjen az ifjúsági passiójáték megrendezésére. Az elején bőven volt okunk aggodalomra, mert a megrendezendő szövegek könyv szereplőlistája több mint 20 főből áll, ezek közül csak egyetlen lány szerep... A szereplők felkérését Zoltán atya és Reiszné Surinás Piroksa, passiójátékunk zenei rendezője vállalták magukra. Nos, végül remek mintegy 30fős társulat állt össze és a vártnál is jobban sikerült a két előadás: a virágpénteki bemutató után virágvasárnap is megérte megnézni darabunkat azoknak, akik tehettek, mert több változtatást is belevettünk.

Előadásaink legalapvetőbb célja az volt, hogy Jézus szenvedéstörténetét átélhetővé tegye a befogadók számára, azaz a szereplők és a templom közössége is átérezze a húsvét titkát: a beleérző-képességüket, empátiás készségüket felébresztve megélhetővé legyen Jézus szenvedéstörténete, kereszthalála – és kataraktikussá váljon feltámadása.

A darab szereplői arra törekedtek, hogy hitelesen jelenítsék meg szerepüket, ez számukra is az átélést szolgálta. Különleges volt a darabban, hogy Zoltán atya olyan zsolttárrészleteket emelt be a szövegek könyvbe, amik Jézus belső monológját, illetve az egyéb szentírási részek a kulturális háttér megismerését adták.

A nézők beavatása a játékba már a bevonuláskor megtörténik – ahogyan Jézus megszólítja a tömeget, azonnal bevonódnak a történetbe. A következő jelenet az utolsó vacsora megjelenítése az oltár körül. Remekül mélyíti a kontextust az ének: *Krisztusnak teste és vére van itt...*

Ezt követi Júdás árulása. Szép, lírai szöveget látunk, amint Jézus az Atyához fohászodik – kétségek gyöttrik, de ezt átfordítja önmagába biztatására:

„Ne szolgálts ki engem azoknak, akik gyötörnek, + mivel hamis tanúk lépnek föl ellenem, * és olyanok, akik bosszút lihegnek. De én hiszem, hogy meglátom az Úr javait * az élők országában. Hagyatkozz az Úrra, bátran cselekedj, * szíved legyen erős, és bízzál az Úrban!” (26. zsolttár)

Az első igazi párbeszéd Kaifás (Kiss József) és az idős Nikodémus (Kun Antal) között zajlik. Ezt a számonkérő hangnemet oldja a templomszolga (Czerwenkó Ákos) szleng megszólalása. És innen kezdődik Jézus küldözgetése: előbb Pilátushoz a szószék magasába (Horváth János, ill. Szabó Gábor) – itt hangzik el Claudia (Szűcs Lili) álmának megosztása –, utána Heródeshez (Fábián Gergő), majd vissza Pilátushoz, ahol Kaifás vezénnyelével a nép elítéli, megfeszítetté Jézust.

Ekkor veszi fel Jézus a keresztest, utána pedig a leglátványosabb ének dallama alatt (Istennek báránya szelíd, tiszta, áldott) csattog az ostor. Ezt követő-

en szépen ellenpontozzák a gúnyolódók számonkérő (külső) kérdéseit Jézus (belső) imái, amíg a gonosztevők kétpólusú mondatait követi a végső magány legfontosabb gondolata:

„Istenem, Istenem, mért hagytál el engem?...” (21. zsolttár)

Ezután pedig igen hamar jön a keresztre feszítés jelenete:

„Átlyuggatták kezemet-lábam, * megszámlálhatom minden csontomat. Ők meg csak bámulnak, rajtam mulatnak, + elosztják maguk közt ruhámat, * és köntösömre sorsot vetnek. Te azonban, Uram, ne maradj távol! * Erősségem, siess segítségemre! Ments meg a kard élettől, * ragadd ki lelkem az ebek karmai közül. Hadd hirdessem nevedet testvéreim előtt, * a gyülekezetben hadd áldjalak.”

A 21. zsolttár sorait szó szerint veri szét a kalapácsok zaja, amit a jézusi utolsó mondat zár le: „Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!” Ezzel beteljesedett Jézus küldetése.

Ezt követi a százados (Miklái Gergő) felismerése: az előzőleg nyugópontra jutott jelenet újra dinamikussá válik: a templomon végigfutva hirdeti az igazságot: „Ez az ember valóban igaz volt! Ez az ember valóban Isten fia volt!” A lezáró, moralizáló narráció berekeszti a darabot: „... Jézus nevére minden térd meghajoljon a mennyben, a földön és az alvilágban; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus úr az Atyaisten dicsőségére.”

Szereplők: Keretszövegek: Szekeres János, Zsolttárrészletek: Dr. Bartha Attila Viktor (Virágpéntek: Pus-kás Kornél); Jézus – Pálfi Zoltán, Farizeus – Tóth Krisztofer (Virágpéntek: Enyedi Bertalan); Apostolok: Péter – Kőrösi Kamill, Tamás – Kovács Bálint, Jakab – Szabó Bálint, Fülöp – Kiss Attila, Júdás – Fábián Gergő; Katonák – Reisz Gábor, Reisz József; Kaifás – Kiss József, Nikodémus – Kun Antal, Pilátus – Szabó Gábor (Virágpéntek: Horváth János); Claudia – Szűcs Lili, Bekiabáló – Majoros Dóra, Heródes – Fábián Dávid, Gúnyolódók: Virág Balázs, Török Bendegúz, Égető Benjámin, Nagy Richárd; Gonosztevők: Bereczky Rajmund, Türi-Kiss Ákos; Templomszolga: Czerwenkó Ákos Százados – Miklái Gergő.

Részemről is mindenki köszönetet érdemel, aki részt vett közös, „szent ügyünkben”, legyen akár az énekkar, a zenekar vagy a „társulat” tagja, köszönet a darabra szánt időért, a koncentrált figyelemért, mert ennyi próbával ilyen színvonalas műsort előadni... minden elismerésem a szereplőknek! És köszönet azért a hangulatért, milióért, amiben öröm volt gondolkodni, ötletelni, egyáltalán együttműködni. Jó volt veletek! Köszönöm! Köszönöm! Köszönöm!

Mészáros Ildikó, a passió rendezője

Húsvéti úti beszámoló a Szentföldről

2016 őszén Bíró István görög katolikus parókus atya szentföldi zárándoklatot hirdetett, amin együtt voltunk: görög katolikusok, római katolikusok, miskolciak, makóiak és mások. Az iskolaközösségből is részt vehettünk az úton néhányan: Fidélis nővér, Iván Józsefné Marika és Kúszné Nagy Tímea kolléganők, Pálfai Zoltán atya és jómagam.

Az út különlegessége volt, hogy valóban zárándoklatként éltük meg azt a hetet, nem pedig turistaként, igyekeztünk minden információt befogadni, pedig abból jócskán adatott, hiszen a buszút alatt végig igyekezett szóval tartani bennünket az idegenvezető Boronkai József atya, aki szintén görög katolikus pap.

Amikor hazajöttünk, belevetettük magunkat a munkába: épp nálunk került megrendezésre a Boldogasszony Iskolanővérek által szervezett Küldetések van! c. nevelési konferencia, s bevallom, ha valakinek csak egy-egy mondatban volt időm mesélni az útról, annyit mondtam: életben nem énekeltem ennyi karácsonyi dalt – nyáron. Pedig november volt, bár 25 °C-os a hőmérséklet, s nemcsak Betlehemet láttuk, hanem egészen sok olyan helyet, ahol „Jézus nyomában” járhattunk.

Én személyesen is hálás vagyok a Máltai Szeretetszolgálat makói szervezőinek, hogy most, épp húsvét és a nagyhét előtt, István atya képeinek köszönhetően kronologikus rendben és nem kevés szentföldi kultúrtör-

téneti ismerettel fűszerezve járhattuk végig Jézus nyomán az utat Betlehem-től a Via Dolorosáig, sőt tovább.

Most lélekben egy kicsit megint elzárándokoltunk a messzi Júdeába, Jeruzsálembe, újból átértük a hajózást a Genezareti tavon, jártunk a csodálatos halszaporítás (Tabgha) helyszínein, részt vettünk számos szentmisén a legszebb helyeken és lelkünkben megint közelebb kerültünk a húsvét misztériumához.

Végül pedig olyan csodás eseménnyel zárta beszámolóját István atya, amit még személyesen ő maga sem tapasztalt meg. Tiszta szívemből kívánom, hogy a jövőben egyszer megadathasson neki a gyertyák fényében tölteni a nagyszombatot.

István atya előadását mindig érdemes meghallgatni, hiszen ő maga a Szentföld szerelmese, olyan tudás, ill. kincs birtokában van, amiről képtelen szenvedélymentesen beszélni. Ezt tapasztalhattuk valamennyien, akik teltházas könyvtári előadását meghallgattuk.

Mészáros Ildikó

Kalkuttai Teréz anya és az Oltáriszentség

Teréz anya, 1910. augusztus 27-én született Agnes Gonxha Bojaxhiu néven albán nemzetiségűként Üszküb városában, a mai Macedón Köztársaság területén. Agnes 1928-ban határozta el, hogy Istennek szenteli életét. Szerzetesi fogadalmat 1931. májusában tett. A Teréz nevet Lisieux-i Kis Szent Teréz iránt érzett tiszteletből választotta.

Teréz anya 1929 és 1948 között földrajzot tanított a kalkuttai Szent Mária Iskolában, néhány évig az intézmény igazgatónöje volt. 1946 szeptemberében vonattal indult Darjeelingbe, lelki gyakorlatra. A harmadosztályú kocsik zsúfolásig telve voltak, különösen azok, amelyekben a legszegényebbek utaztak, és e szegények tülekedő, nyomorúságos tömegét látva hirtelen úgy érezte, nincs joga ahhoz a kényelemhez és békességhez, amit megkap a kolostorban. Tisztán észlelte Jézus hívását, hogy hagyja el a zárdát, és éljen a legszegényebbek között. Majd Teréz anya levetette a loretoi nővérek ruháját, és fehér, kék szegélyű száríba öltözött, vállán keresztel.

Teréz anya az Oltáriszentségbe vetett hitet egész életében a lelki fejlődés feltételének tekintette. Arra tanította nővéreit, hogy a kenyér és a bor színében ugyanazt a Krisztust találják meg, akit szolgálnak a szegények legszegényebbjeiben (vö. Mt 25,40). Mélyen meg volt győződve arról, hogy az Oltáriszentségből meríti minden erejét. Egyik bangladesi interjújában így nyilatkozik:

„Mi együtt élünk, együtt imádkozunk, mindent együtt csinálunk, hogy így képessé váljunk megérteni a szegényeinket. Minden héten van egy nap, amelyet együtt töltünk, hogy megújítsuk lelki erőnket: a kitett Oltáriszentség imáadásával, szentmisével, gyórással, a pap tanításával. Lelkiélet nélkül nem tudnánk dolgozni; akkor csak társadalmi segítőszemélyzet lennénk. De mi úgy tekintjük munkánkat, mint Krisztus megváltásában való részvételt.”

Teréz nővér mindig az Eucharisziából élt, testében és lelkében egyaránt a szent színekben rejtőzött Istenség iránti vágyakozás hatotta át. Ahol szeretet van, ott van az Isten című esszéjében így ír: „Minden ember vágyódik Isten után. „Lelkem szomjazik az Isten után.” (Zsolt 42,3). A keresztények tovább léphetnek ennél, nemcsak vágyódnak Isten után, hanem megkapták állandó jelen-

létének ajándékát. Jézus nem elégedett meg avval, hogy csak az élet kenyérével tápláljon minket, hanem Ő Maga lett Éhezővé a szegények gyötrelmes álruhájában. Ha igazán szereted Jézust az Eucharisziában, akkor természetesen azt szeretnéd, hogy szeretted tettekre váltsd. Nem választhatjuk el a két dolgot, az Eucharisziát és a szegényeket.” Teréz anya számára az Eucharisztia a földi élet legnagyobb boldogsága, az Úr valóságos jelenléte pedig az élő evangélium, amelyet el kell vinni az egész világra.

1986. május 28-án, első magyarországi látogatásakor a következő szavakat intézte a budapesti Központi Szeminárium papnövendékeihez: „Milyen szentté kell válnotok, hogy az ő helyét foglalhassátok el, és őt képviselhesétek a világban. [...] Mert a pap életszentsége Jézus élő jelenlétét hordozza. Amikor a keresztre nézünk, láthatjuk, mennyire szeretett ő bennünket. Ha pedig a tabernákulumra nézünk, láthatjuk, hogy most is mennyire szeret minket.” Teréz anya mindig, mindenhol az Oltáriszentségben rejtőzött Úr Jézusra fordította az emberek figyelmét.

Halála közeledtekor hatalmas ajándékként fogadta, hogy meghallgatták kérését, és kórházi ágya közelében Tabernákulumot helyeztek el, hogy Jézus mindig vele lehessen. A megfeszített Krisztus szomjúságával (Jn 19,28) telt el egészen az Oltáriszentségben, egyedül általa merített erőt szenvedésében. Kínjainak utolsó pillanatáig csak Jézus iránt epekedett. A szentáldozás tartotta életben a földön minden sötétségben, s az tette Krisztus világosságává a szeretet misszionáriusaként, és vezette el az örök üdvösség boldogságára. „Nem tudom, kinek nagyobb a szomjúsága, az Övé vagy az enyém Iránta” - szölt vallomása, amely a halálos ágyán teljesedett be.

Teréz anya szentként fejezte be földi életét, és lépett az örök Atya házába, 1997. szeptember 5-én. II. János Pál pápa avatta boldoggá 2003. október 19-én, a szentek sorába pedig Ferenc pápa iktatta 2016. szeptember 4-én.

Teréz anya imája: *Atyánk! Itt vagyok szolgálatodra, a Te gyermeked, hogy rajtam keresztül folytasd szereteted munkáját a világban, - azáltal hogy Jézust adod nekem,- rajtam keresztül másoknak és az egész világnak. Imádkozunk egymásért, hogy Jézus szerethessen bennünk és általunk, azzal a szeretettel, mellyel az Atya szereti Őt. Ámen.*

Szalainé Bálint Rózsa

A FELTÁMADÁS MINDENT ÁTALAKÍTÓ ÖRÖME

Az Egyház a feltámadáson alapszik, amely az életet, magának a Háromságnak az életét, vagyis a szeretetben megvalósuló személyes létezését közvetíti. Ettől kezdve a szeretet új formája válik lehetővé számunkra. A Húsvét éjjeli szertartáson ezt így énekeljük: Húsvét van! Örömmel öleljük meg egymást! Feltámadás napja van! Világosodjunk fel ezen ünnepen, és egymást, mint testvérek öleljük! A feltámadás által gyűlölőinknek is bocsássunk meg és így énekeljünk: Krisztus föltámadt halottaiból!

Ekkor a hívek jönnek, hogy az evangéliumos könyvet megcsókolják, aztán egymást megölelve mondják a köszöntést: Krisztus feltámadt! – Valóban feltámadt! és a húsvéti időben mindenki így köszönti egymást. Ezt a békecsókot

váltották egymással az ősegyházban minden egyes eukarisztikus ünneplés alkalmával a Szentháromságba vetett hitünk megvallása előtt. Ma, Húsvét éjjelének kivételével csak a papok adnak egymásnak békecsókot, miközben ezt mondják: Krisztus közöttünk! – Van és lesz! De ennek a cselekménynek az értelmét minden Liturgián élénk tárja a

pap és a hívek közti párbeszéd: „Szeressük egymást, hogy egyetértőleg valljuk! Az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, az Egyvalóságú és oszthatatlan Szentháromságot! Amikor így alkotunk közösséget a Liturgiában, ikonjaivá leszünk a Háromságnak.

A Nagyszombati éjjeli szertartás számtalan ősrégi gesztust, különleges spontaneitást és a hívek aktív részvételét őrizte meg. Ezen az éjszakán a szertartást gyakran szakítják meg az örvendezőfelkiáltások, melyet a pap és a hívek váltanak egymással: Krisztus feltámadt! – mondja a pap, és a hívek Valóban feltámadt!-tal válaszolnak.

Ezen az éjszakán Aranyuszájú Szent János beszédét olvassuk fel, amely a kereszténység lényegét tárja elénk. Csak a hit, csak a szeretet válasza felel meg Isten végtelen bőkezűségének. Mert az a Messiási lakoma, amelyre meghívást kaptunk, a hit lakomája! Az asztal roskadozik, egyetek róla mindnyájan! A hizlalt borjúból bőven van, senki nem menjen hát el éhesen!

... Halál, hol a te fullánkod? Alvilág, hol a te győzelmed? Krisztus feltámadt, és lebuktak a gonosz lelkek... Krisztus feltámadt, és az élet uralkodik!

KRISZTUS FELTÁMADT!

A görögkatolikus liturgia ősi megfogalmazása rólunk szól. Mi voltunk bezárva e világ múlandóságának alávetett keretébe; bezárva a bűn lázadásába; bezárva rabszolgaságunk bilincsébe. De Krisztusnak, az áldozati Báránynak vére megszabadított minket!

KISPAPOK MAKÓN

Különleges nap volt a makói hívek életében a nagybőjt 4. vasárnapja. Városunkba látogatott a Nyíregyházi Görögkatolikus Papnevelő Intézet 33 növendéke és előjáróik, akik korábban Szegeden vettek részt az Országos kispap-találkozón.

Együtt végeztük a Szent Liturgiát, így közelebb kerülhettünk a Húsvéti Titokhoz, bele kóstolhattunk az Új Élet Örömébe.

Ludányi Nikolett

KÉZMŰVES FOGLALKOZÁS VIRÁGVASÁRNAP

Virágvasárnapon a Szent Liturgiát követően megrendezésre került a gyermekeknek kézműves foglalkozás, amelyre szüleivel együtt nagyszámú érdeklődő jelent meg.

A kézműves foglalkozást a gyermekek hitoktatója rendezte: Drávainé Kovács Ágnes, aki nagy szeretettel várta őket, így együtt hangolódhattunk a húsvétra. Ez a meghitt délelőtti családi légkörben, a parókus atya családjával együtt telt el.

Rác Roxána

ISTEN RENDJE

A kő elmozdítva áll, a barlangban ott maradtak a gyölcsek, a sír kőén egy angyal ül. A Szentírás legszebb képe, hitünk legmélyebb valósága ez.

Megkapó, ahogy János evangélista azt is megjegyzi: a halotti fejkendőt „külön összehajtva” találták.

Nem tudjuk elképzelni, milyen lehetett a feltámadás. Egy ember költötte történetben aligha szerepelne olyan Krisztus, aki a halálból megtérve kendőt hajtogat. Az üdvtörténet egyik leghalkabb mozzanata. Gyönyörű jelenet. Mélyen emberi, mélyen isteni. Betekintést enged a feltámadás titkába, amely nemcsak köveket és világokat mozdító erő, nemcsak földrengés, villámlás, hanem csendes és gondos rendbetétel is.

Figyelmes, szelíd mozdulat. A feltámadt Krisztus összehajtja halotti fejkendőjét. És vele együtt simítja, igazgatja a világ gyűrött ráncait. Legtöbbször épp oly észrevétlenül, hogy csak egy angyal látja.

Koncz Veronika

LITURGIKUS REND:

Húsvét vasárnap (ápr. 01.)

10:00h Szent Liturgia, majd Pászkaszentelés

Húsvét hétfő

7:30h Utrenye

8:30h Szent Liturgia

Húsvét kedd

8:30h Szent Liturgia

VASÁRNAPOKON

7.30h Reggeli Istentisztelet

8.30h Szent Liturgia

Húsvét, avagy mit élünk át a megváltottság örömeiből?

A Püspökkenyer c. tévéműsor alapján

Nagy kedvencem a **Fabiny Tamás** evangélikus püspök által vezetett, az M5 televízió képernyőjén havonta megjelenő Püspökkenyer c. beszélgetés. Ha tehetem, az ismétlését is megnézem. A beszélgetőtársak: **Kocsis Fülöp** görög katolikus érsekmetropolita (a műsor indulásakor még ő is püspöki minőségben volt jelen) és **Steinbach József** dunántúli református püspök.

Minden alkalommal két-két témáról fejtik ki gondolataikat a püspökök. A mintegy 25 perces műsor így igen változatos, mert alig több mint 10 percnyi idő jut az egyes témákra.

Húsvét alkalmából március 18-án egy központi kérdés köré csoportosították gondolataikat a beszélhető atyák: **Megvan-e életünkben az a derű, ami az első húsvétot jellemezte? Derűs-e az életünk húsvétkor? Át tudjuk-e adni azt a derút, amit Jézus az övéinek átadott?**

„Kirobbanó öröm van a húsvéti ünneplésünkben. Nyilván keresztülmegyünk a nagypéntek hihetetlen mély drámáján, a nagyszombat mély csöndjén, míg aztán húsvét éjjelén, amikor a templomajtót megkopogtatja a kereszttel a pap, először halljuk egy év után, hogy »föltámadt Krisztus!«, elmondhatatlan öröm van bennünk. **Minek örülünk húsvétkor?** Észre sem vesszük, hogy ekkor éljük át igazán azt, hogy kik vagyunk, hogy meg vagyunk váltva. Hogy Krisztus föltámadt és hogy ebből a föltámadásból élünk. [...] Ekkor látunk rá arra, hogy az élet: öröm; hogy

Krisztus örömet hozott és a húsvét hozzásegít bennünket, hogy a lényegét, a valóságot, azt, amik vagyunk, azt tapasztaljuk meg, azt éljük át. Ezt jelenti a húsvét.” (K. F.)

STEINBACH JÓZSEF

„Nálunk is persze van liturgia és szép a hajnali istentisztelet, ami egyre több templomban tartatik húsvétkor, nálunk is hajnali 5 órakor a budavári templomban a Bécsi kapu téren. [...]

Zsúfolásig van a templom, pedig még tömegközlekedés sincsen, de autóval jönnek, gyalog jönnek... Az istentisztelet teljesen sötétben kezdődik: egy szál gyertya ég az oltáron, és szépen hal-kan bejönnek az emberek a templomba. Először olyan őszövet-ségi és újszövetségi igék hangoznak el, amelyek valamiképpen még a megváltás előtti állapotot idézik föl, és aztán itt is az a ki-robbanó öröm, amikor már-már felvirrad és el tudjuk fújni a gyertyákat, általában megszólal egy harsona, vagy egy olyan hangszer, ami a feltámadást dicséri: *Győzelmet vettél, ó Feltámadott!* énekkel vagy valamelyik másik húsvéti énekkel ünnepe-ljük ezt az örömet és ezt át is adjuk egymásnak.” (F. T.)

„Ha lehet ilyen különbséget tenni, a legkedvesebb ünnepem húsvét, mert valahol a keresztyénség az húsvétkor kezdődött, oda gyökerezik és azért adunk hálát, hogy a hét első napján fel-támadott a mi Urunk. [...] Ez a keresztyén evangélium üzenet, hogy megváltott emberek vagyunk tehát, ami előtt az ember a saját erejéből, bölcsességével tehetetlenül áll: a bűn, a beteg-ség, a halál, a gonosz hatalmának kérdése az mind megoldódott. Minden rendben van, Isten a legnagyobb problémát megol-dotta, amit mi nem tudunk kibogozni, mert annyira összecso-móztuk, azt Ő megoldotta Jézus Krisztus feltámadása által és az örök életnek az örömebe, tágasságába helyezte ezt a földi életet is. Húsvét azt hirdeti, azt zengi, hogy Isten az élet istene, aki szereti, megáldja, örömmel, tartalommal tölti el ezt a földi élet-et is, és ennek van folytatása odaát egészen konkrétan Jézus

Krisztusban a viszontlátás reménységében. Tehát mi tele va-gyunk örvendezéssel és mindig a legnagyobb öröm számomra a húsvéti igehirdetést mondani, sőt, mi valljuk, hogy minden va-sárnap istentisztelet igazából húsvéti istentisztelet.” (S. J.)

„Nem is mindenki tudja, hogy azért került vasárnapra a keresz-tények istentisztelete a zsidó szombatról, mert húsvétot ünne-peltek minden héten, tehát Jézus feltámadását ünnepe-ljük va-sárnapról vasárnapra, de a húsvét azért valóban egy kitüntetett ünnep. És ilyen értelemben az öröme az ünnepe, ahogyan

FABINY TAMÁS

Jézus is olyan derűsen viselkedik. [...] Ez a játé-kosság, ez a derű átlebegi az egész evangéliumot, és az, hogy Jézus a békességnek a szavát hozta. Azzal lép oda a tanítványaihoz, hogy »Békesség néktek!« [...] Tehát az öröm és a békesség a két gyújtópontja ennek a húsvéti időszaknak. (F. T.)

„Nagyon lényeges dolog, hogy pontosan a ke-nyértörésben lehet fölismeri, hogy kicsoda való-jában az a föltámadt Krisztus, aki teljes egészében nekünk adta magát. És azon nyomban visszatérnek és mondják a hírt a többi tanítványnak és közben addigra már öne-kik is meg-jelent.” (K. F.) „Igen, mert Jézus tér és idő korlátaitól független-né válik már és át tud lépni egyik dimenzióból a másikba, ugyan-akkor testileg támad föl.” (F. T.)

„És akár a húsvéti evangéliumi történeteket vesszük – annyi jelenet van előttünk: Tamás története, aki őszintén meg merte fogalmazni a kételyeit ezzel kapcsolatban. Úgy kételkedett, mint aki bizonyosságra vágyik és döbbenetes, hogy Jézus Krisztus csak neki, nyolc nap múlva külön megjelenik. S igazából akkor Tamást nem a sebek látványa győzi meg, »a saját szememmel akarom látni, hogy feltámadott, sőt, amíg meg nem tapin-tom...«, és nem tapintja meg, sohasem

a testi látvány győz meg, hanem ez a határtalan szeretet, ami értem elmegy a legvégsőig, mert azt mondja Tamás-nak: »Csak ne légy hitetlen, hanem hívő!«. De hát ott van az 1 Kor 15-ben a feltámadás himnusza, az arról való tanítás, egészen odáig, hogy »eljön az az idő, hogy Isten lesz mindenekben«. (S. J.) „Ugyanitt azt is mondja az 1 Kor 15-ben Pál apostol: »Ha Krisztus nem támad fel, minden embernél szánalomra méltóbbak vagyunk.« De Ő föltámadt a halálból.” (F. T.)

KOCSIS FÜLÖP

„Péter apostol, amikor meglátja a Genezáreti-tó partján és föl-veszi a ruhát és beveti magát a tengerbe. Mindig arra gondolok, hogy Péterben a tagadása után ott maradt egy hihetetlen seb, hogy: ezt hogy tudnám jóvátenni? És amikor meglátja Jézust, akkor előre akar menni, a többi tanítványt otthagyni, bajlódja-nak a halakkal. Ő neki valami dolga van az Úrjézussal. De akkor ez nem sikerül, és akkor az Úrjézus félrehívja: »Szeretsz en-gem?« És helyre teszi ezt a belső késztetést, ami Péterben ott volt.” (K. F.) „És az várja őket a parton reggelivel. Mondhatjuk, hogy az utolsó vacsora után itt van az első reggeli.” (F. T.)

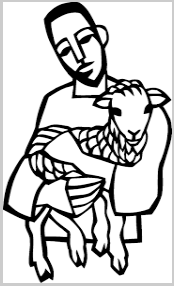
„Ami számomra meghatározó, hogy úgy kezdődik az 1 Kor 15, a feltámadás himnuszában az első sora, hogy »eszetekbe juttatom az evangéliumot«. És ezt Pál Timóteusnak is megismétli, hogy »el ne feledkezz arról, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltá-madott a halálból«. [...] El ne feledkezz arról hogy van örök élet, van folytatás, van reménység!” (S. J.)

Az adás megtekinthető: <https://www.mediaklikk.hu/video/puspokkenyer-2018-03-18-i-adas/>

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott húsvéti ünnepet!

Válogatta: Mészáros Ildikó

270 családot ajándékozott meg a Karitás

Tartós élelmiszercsomagot adományozott a Katolikus Karitás makói csoportja rászorulóknak a nagyböjten a belvárosi Szent István Király templomban. A jótékonyági akciónak köszönhetően, 270 család húsvéti készülődése vált könnyebbé.

Nagyböjt időszakában tartós élelmiszereket gyűjtöttek a makói Szent István Király Plébánián működő Karitás csoport tagjai. A jelenleg nyolc önkéntessel működő közösség rendszeresen szervez jótékonyági alkalmakat. – Legutóbb alma adományokat osztottunk szét, nemrég pedig ruhabörzét tartottunk. Igyekszünk észrevenni, mivel tudunk a legjobban segíteni másoknak. Húsvétkor a hajléktalan szállón élőkhöz látogatunk majd el – tájékoztattott Baranyi Katalin. A makói Szent Erzsébet csoport tagja elmondta, hogy egy helyi bevásárlóközpontnak és a hívek felajánlásainak köszönhetően, 270 csomagot tudtak erre az alkalomra összeállítani. – Konzerveket és gyümölcsöket kaptunk a Magyar Élelmiszerbank Egyesülettől, ezen kívül rizs, liszt, olaj, tészta és egy kis édesség került a zacskókba. Iskolákon, óvodákon keresztül érjük el a kistérségben a családokat, és azt tapasztal-

juk, örömmel fogadják a felajánlásokat – összegzett az önkéntes, aki évek óta részt vesz karitatív akciókban.

Kenézné Kovács Mónika októberben csatlakozott a csapathoz segítőként és nagyon szereti ezt a munkát. – Jó érzés másoknak segíteni. Időt, energiát, kreativitást, türelmet és anyagi hozzájárulást is

igényel a feladat, ami aztán kedves szavakban és mosolyban térül meg – indokolta a plusz vállalását a családanya.

A szükséglet szenvedőkkel vállalt szolidaritásra hívta fel a figyelmet Pálfi Zoltán plébános az alkalmon. – Jézus mindig eszünkbe juttatja a rászorulókat, akik szerete a világon Istenre és a szeretetre szomjaznak. Legyünk hálásak azokért, akik bármilyen módon próbálják enyhíteni mások szenvedését – hangsúlyozta a katolikus közösség vezetője.

A Katolikus Karitás segélyszervezet, amelynek országos hálózata több mint 20 esztendeje épült ki Magyarországon. Plébániai csoportokban, önkéntesek segítségével folyik a karitatív munka, amelynek legfontosabb célja a szociális segítségnyújtás. A makói plébánián közel öt esztendeje működik Karitás csoport.

Szabó Anita

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Visszapillantó: 2018. január-március

Az év eleji tervezést követően megindult az adományok gyűjtése és osztása a városban és a környező partner településeken. A ruhaosztás mellett élelmiszert is osztottunk, hisz a Karácsonyi dömping után több helyen kifogyott a kamra. A régióközpontunknak köszönhetően Makón és környékén először mi osztottunk szét 800 kg jó magyar almát a rászorulóknak.

Ettől az évtől kezdve az ENI által fenntartott hajléktalanszállót is látogatjuk rendszeresen. Hol gyümölcsöt, hol egy kis kedvességet viszünk a kint élők részére, hogy egészségesebbé és szebbé tegyünk napjukat, vagy estéjükét.

Régióvezetésünk még februárban hozzánk látogatott és az évi közgyűlés keretében tájékozódott múlt év munkánkról és az évi terveinkről. A jó hangulatú eseményen némi dicséretet is kaptunk, hisz a kicsi csoport ellenére sok mindent csinálunk. Ez jól esett mindannyiunknak és ígértük a hasonló folytatást.

Kulturális – és szórvány programunk keretében, Lonovics püspökről emlékeztünk meg, majd későbbiekben 1848-as egyházi témájú konferencián vettünk részt, múzeumi családi programokban segítünk. Határon túliakat meglátogattuk a farsangi időszakban, majd ők jöttek el. A Máltai Esték keretében egy előadás-minikonferenciát rögtönözve megismerhessük a romániai és a szerbiai magyarság (szórvány) tevékenységét, magyarságuk fenntartásának eszköztárát. Március 15-én, pedig együtt emlékeztünk a forradalmi napokra Nagyszentmiklóson, majd 25-én a Bartók Bélának születése napján találkoztunk a hagyományos Bartók koncerten, a Nákó-kastélyban.

Hítélet: részt vettünk az ökumenikus imahéten. A hásszág hete helyi rendezvényén. Húsvéti felkészülésünket, pe-

dig a görög-katolikus kispapokkal kezdtük meg a makói templomban, s annak lezárásaként Biró atya Szentföld-i képekkel és élményekkel teli, a Húsvétra felkészülő előadásával fejeztük be a könyvtárban.

Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportjának elérhetőségei:

6900 Makó, Liget u. 3. www.maltai.hu

Telefon: (30) 742 5142 / 62-611-544

Ügyelet: Hétfő-péntek: 8:00-15:30

Kómár Máttyás vezető

Kozma Imre gondolatai Húsvét ünnepére:

...Ha Jézus Krisztus az egyedül érvényes, igaz és nélkülözhetetlen, akkor az Egyháznak és a keresztényeknek nem egy „új, másfajta” Krisztust kell hirdetnie, hanem ugyanazt a Jézust „másképpen” kell hordoznia tetteiben, jobban azonosulva Vele, s egyben a világgal.

A belső felismerések és a külső botrányok idejét éljük. A becsületes önvizsgálatban tárulnak fel sorban a kérdések. Az oly nehezen magára eszmélő és megosztottságától szenvedő világunkban, elegendő teret adunk-e Krisztusnak életünkben, s ez által a világban? A bennünk lévő szeretet elég-e arra, hogy a világ hidegességében meleget árásszon, nem feledve az Egyház mai önzetlenségét, szenvedését és véráldozatát?

Erre csak az képes, aki már nem méríckéli az életét, nem latolgatja, hogy „miért” és „mi végre”, hanem él és cselekszik, mint küldött, akit Krisztus bízott meg azzal, hogy örömhírt és igaz szavakat adjon a világnak, és szállást készítsen a szeretet és a szabadság szellemének, ami arról ismerszik meg, hogy sugarában növekedni kezdenek az emberek, mint növények a Nap alatt.

Ez a szemlélet megteremti azt az emberi magatartást, amely a világ mértékére szabott, de ugyanakkor Isten szándékait tartja szem előtt...

2017 évi plébániai statisztika:

összesen 54 főt kereszteltünk (33 fiú, 21 leány) ebből 3 fő felnőttet (2 nő, 1 ffi)
27 gyermek volt elsőáldozó (13 fiú, 14 leány), valamint 4 felnőtt.

- 26 fő bérállkozott (10 fiú, 9 leány) ebből 7 fő felnőtt.
- 15 pár kötött házasságot templomunkban. Ebből ún. házasságrendezés: 3 pár. (Mindkét fél katolikus: 4 pár, vegyes vallású: 6 pár, valláskülönbség: 5 pár.)
- 44 főt temettünk, ebből Újvároson anyakönyvezve 7 fő (szentségekkel ellátva 9 fő).

Az idei évtől a **hétfő esti szentségimádás** az egyházmegyei folyamatos szentségimádás része, mellyel egy régi szép hagyományt elevenítettünk föl. Ezáltal is készülünk a 2020-as NEK-ra.

A gyerekeket a **jóságlist** gyűjtésére hívtuk! Egyházközségünk közös böjti szándéka, felajánlása: a makói fiatalokért.

Aki szeretné megvásárolni **Brenner János vértanú pap életéről szóló könyvet** (1.000 Ft/db áron) iratkozzon fel az újságos asztalra kihelyezett táblázatra. Fizetni a sekrestyében szíveskedjenek.

A télen befejeződött a **templomajtó** felújításának második üteme. Mintegy 100-120 év után új tölgyfaajtót kapott a sekrestye és az ovis hittanterem. Ezúton is köszönetünket fejezzük ki Szűcs Gábor asztalos és Kakuja János lakatosmesternek.

Nagyböjt péntekjein a **keresztutat** imádkoztuk.

Március 14-én, szerdán, délelőtt 10 órától került sor a Római Katolikus Temetőben található **felújított hadi sírok** megáldására.

Nemzeti ünnepünkön 9 órakor magyar hazánkért ajánlottuk fel a szentmisét.

Nagyböjti **szentgyónásunkra** való felkészülésünket lelkiismeretvizsgálati szempontokkal segítettük.

Március 19-én, hétfőn ünnepeltük Szent József ünnepét. A szentmise keretében került sor az **édesapák és nagyapák megáldására**, valamint a gyermekek műsorára.

Március 20-án, kedden 16.30-kor került sor a nagyböjti **tartósélelmiszer-csomagok kiosztására** a templomban. Köszönjük a Caritas csoport és az önkéntesek munkáját!

Március 23-án, pénteken az esti szentmise keretében **nagyböjti lelki gyakorlatos szentbeszédet** tartott Iványi László orosházi plébános.

Templomunk nagytakarítása március 24-én, reggel 8 órától volt. Köszönjük a segítő kezeket!

Virágvasárnap a szentmise keretében az **ifjúsági passió** került előadásra. A vasárnap persely adománya- it az iskolánövérk szavatai missziójának javára fogjuk továbbítani, melyből pianínót vásárolnak a gyermekek zeneoktatása céljára.

Nagypénteken tartottuk **egyházközségi lelki napunkat** a kollégiumban, melynek témája: Mária, a fájdalom anyja.

Húsvétvasárnap a reggeli szentmisében **ételszentelést** tartottunk, a mise után pedig a hagyományos **tojáskeresés** zajlott a templomkertben.

2018. ápr. 16-án **egész napos szentségimádás** lesz a belvárosi templomban.

A katolikus temetőben a régiek helyére **új kutak** lettek kialakítva, mert a talaj vízszint alacsonyabb állása miatt mélyebbre kellett ásni. Remélhetőleg ezek a kutak hosszú ideig biztosítják a temetőbe járók vízigényét.

Szeretettel hívunk mindenkit az **Egyházmegyei Zarándoklatra és Találkozóra 2018. május 26-án Óföldreágra.**

Mottó: „Keljünk útra, hogy életet merítsünk!”

A keresztény ember életében mindig is fontos volt a zarándoklat: a cél, az út, a megérkezés és a közben megélt Istenkapcsolat. Egyházmegyénk zarándoklatra készül, melynek célja, hogy találkozzunk egymással, Istennel. A zarándoklaton való részvétellel szeretnénk, ha egyházmegyei identitásunk erősödne. Miközben egy közösség- lényben van részünk, reméljük, hogy hagyományt is teremtünk.

A zarándoklatra szeretettel várjuk az atyákat, katekétákat, családokat, hittanosokat, egyházi iskolák tanulóit, fiatalokat és minden érdeklődőt, hogy minél többen részt vegyünk, s közösen útra keljünk, hogy életet merítsünk!

Anyakönyvi hírek

Kereszteltek 2017. Karácsonya óta: Csávás Arabella, Wagner Kíra Aranka

Elhunytak 2017. Karácsonya óta: Juhász Sándorné Orosz Erzsébet, Dr. Péley Domokos, Szilágyi Sándorné Halasi Etelka, Herpácsi Jánosné Slajchó Erzsébet, Rác István, Gyenge Jánosné Orosz Mária, Kispéter István, Kispéter Istvánné Földi Piroska, Újhelyi Ferencné Petróczi Anna, Kiss Sándor József, Lovászi András, Tamás Imre Lajos, Takács József, Antal Béla, Vízhányó Mihály

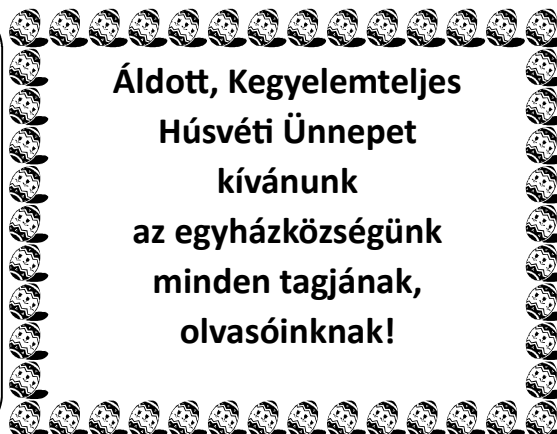

• Mi a Húsvét-szigetek fővárosa?
-???

- Nyúl York.

• A rendőr megállít egy srácot, és a jogosítványt kéri tőle.
- Hogyhogó jogosítvány? Azt hittem, azt csak 16 év felettiek kaphatnak.

• - Hová viszik a beteg nyuszikát? - A nyulam-bulamciára!

**Áldott, Kegyelemteljes
Húsvéti Ünnepet
kívánunk
az egyházközségünk
minden tagjának,
olvasóinknak!**

Felélős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:

Szűcs Tamás

Fotó: Szabó Anita,

Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:

Szent István Király

Plébánia

6900 Makó,

Szt. István tér 22/a

www.makobelvaros.hu

plebania.makobelvaros

@gmail.com

Tel.: 06-20/464-2637